

ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเรียนภาษาจีนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนพนัสพิทยาคาร จังหวัดชลบุรี

Factors Affecting Students' Chinese Language Learning Motivation of
Junior High School Students at Phanatpittayakarn School in Chonbubri
Province

ชีวหิง วู¹ และพิมพูไร ลิมปพัทธ์²

QiuYing Wu and Pimurai Limpapath

Received: August 04, 2022

Revised: August 25, 2023

Accepted: September 07, 2023

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับของแรงจูงใจในการเรียนภาษาจีน และ 2) ปัจจัยด้านแรงจูงใจภายในและภายนอกที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเรียนภาษาจีนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนพนัสพิทยาคาร จังหวัดชลบุรี ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นปีที่ 1-3 ที่เรียนในโครงการห้องเรียนพิเศษเอกภาษาจีน จำนวน 120 คน เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามที่เกี่ยวกับแรงจูงใจภายในและภายนอกของการเรียนภาษาจีน การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการหาค่าถดถอยเชิงพหุคูณ ผลของการวิจัย พบว่า 1) แรงจูงใจในการเรียนภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และ 2) ปัจจัยด้านแรงจูงใจภายในมีผลต่อแรงจูงใจในการเรียนภาษาจีนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นปีที่ 1-3 ที่เรียนในโครงการห้องเรียนพิเศษเอกภาษาจีนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือด้านความต้องการ ด้านเจตคติต่อการเรียนภาษาจีน และด้านความสนใจพิเศษ ตามลำดับ มีอำนาจพยากรณ์ร้อยละ 87.00 ($R^2 = 0.870$) และ

¹⁻² วิทยาลัยครูสุริยเทพ มหาวิทยาลัยรังสิต; Suryadhep Teacher College, Rangsit University

Corresponding author, e-mail: drpimandassociates@gmail.com, Tel: 081-8620303

ปัจจัยด้านแรงจูงใจภายนอกมีผลต่อแรงจูงใจในการเรียนภาษาจีนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นปี ที่ 1-3 ที่เรียนในโครงการห้องเรียนพิเศษเอกภาษาจีนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ ด้านผู้อื่นนอกเหนือจากผู้เรียน ด้านความก้าวหน้าที่จะได้รับการเรียน ด้านบุคลิกภาพ และด้าน เครื่องล่อใจอื่น ๆ ตามลำดับ โดยมีอำนาจพยากรณ์ร้อยละ 91.90 ($R^2 = 0.919$)

คำสำคัญ: แรงจูงใจในการเรียนภาษาจีน, โรงเรียนพนัสพิทยาคาร, นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น

Abstract

The objectives of this research article were 1) to study the level of motivation to learn Chinese language; and 2) to study intrinsic and extrinsic motivation factors that affected the motivation to learn Chinese language of Junior High School Students at Phanatpittayakarn School in Chonbubri Province. The population used in the research were 120 Mathayom Suksa 1-3 students who studied in the Chinese language special classroom project, Chinese major. Data were collected using a questionnaire regarding intrinsic and extrinsic motivation of studying Chinese language. Data analysis used descriptive statistics, including percentage, mean, and standard deviation and finding multiple regression values. The results of the research found that 1) motivation for learning Chinese of junior high school students, overall, was at a high level; and 2) intrinsic motivation factors had an effect on the motivation to study Chinese language of Mathayom Suksa 1-3 students studying in the Chinese language special classroom project, Chinese major, with statistical significance at the 0.05 level, i.e. demand aspect, aspect of attitude towards learning Chinese and special interests, respectively, with a predictive power of 87.00 ($R^2 = 0.870$) and extrinsic motivation factors had an effect on the motivation to learn Chinese of Mathayom Suksa 1-3 students studying in the special classroom project, Chinese major, with statistical significance at the 0.05 level, i.e. aspect of those other than students, aspect of the progress that will be gained from studying, personality and other temptations aspect, respectively, with a predictive power of 91.90 ($R^2 = 0.919$).

Keywords: Motivation for Learning Chinese, Phanatpittayakarn School, Junior High School Student

บทนำ

ประเทศไทยและสาธารณรัฐประชาชนจีนได้สถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตกันมาอย่างยาวนาน จนกระทั่งขยายความร่วมมือเชิงลึกในทุกมิติ (กระทรวงการต่างประเทศ, 2565) ผ่านการพัฒนาเส้นทางสายไหมทางทะเลของไทย ซึ่งเริ่มต้นขึ้นในปี พ.ศ. 2558 และต่อยอดสู่นโยบาย “หนึ่งแถบหนึ่งเส้นทาง” (One Belt One Road) ซึ่งในสมัยของประธานาธิบดีสี จิ้นผิง ความสัมพันธ์ได้พัฒนาไปสู่การเป็นหุ้นส่วนทางยุทธศาสตร์ด้านการศึกษา (จิรนนท์ สิริจำลองวงศ์, 2562; สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ, 2561) ภายใต้โครงการ “ภาษาจีน +” ผ่านสถาบันขงจื่อ เพื่อสนับสนุนการยกระดับการศึกษาไทยสู่สากลในรูปแบบของผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เน้นการเรียนรู้ภาษาจีนที่เกิดจากความสนใจส่วนบุคคลที่พัฒนาความสามารถของผู้เรียนในการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง (สถาบันขงจื่อเส้นทางสายไหมทางทะเล, 2019) มีความคิดสร้างสรรค์ในการเรียนรู้ และประยุกต์ใช้ภาษาจีนได้อย่างเหมาะสมกับทั้งตนเองและปรับใช้ได้ตามสถานการณ์จริงตลอดชีวิต (แอนนี่ คำสร้อย, 2563) โดยล่าสุดในปี พ.ศ. 2565 ภายใต้การลงนามกรอบความร่วมมือว่าด้วยการส่งเสริมความร่วมมือด้านการเรียนการสอนภาษาจีนระหว่างกระทรวงการอุดมศึกษาวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมกับกระทรวงศึกษาธิการแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีนได้มีการกำหนดแผนการทำงานทุก 5 ปี ตามความต้องการของฝ่ายไทย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2565) เพื่อใช้เป็นแนวทางการดำเนินความร่วมมือในด้านการส่งเสริมและพัฒนาการศึกษาภาษาจีนเพื่อยกระดับคุณภาพการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย (บัลลังก์ โรหิตเสถียร, 2565)

กระทรวงศึกษาธิการได้เน้นความสำคัญของคุณภาพการเรียนการสอนภาษาจีนและประกาศให้มีนโยบายปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาจีนในโครงการ “ภาษาจีน +” ที่ใช้วิธีการคัดเลือกนักเรียนที่มีความกระตือรือร้นและสนใจเข้าร่วมโครงการ “ห้องเรียนพิเศษเอกภาษาจีน” เพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถและทักษะในการใช้ภาษาจีนอย่างยั่งยืน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2565; เสาวลักษณ์ สุขสังข์ และคณิศร ธะวิทย์, 2563) ภายใต้แนวคิดที่ว่าภาษา คือ พลังอำนาจละมุน (Soft Power) ซึ่งนอกจากภาษาจะช่วยส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือตามกรอบยุทธศาสตร์ให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการทำงานร่วมกันแล้วนั้นยังเกื้อหนุนให้ประชาชนทั้งสองประเทศมีความเข้าใจไม่ตรีต่อกันพร้อมที่จะสร้างความเข้าใจในวัฒนธรรมของกันและกันเพื่อสร้างงานที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น (ฉิน ชงหลิง และเพ็ญพิสุทธิ์ สีกาแก้ว, 2565)

ปัจจัยสำคัญที่กระตุ้นให้ผู้เรียนหันมาเลือกเรียนภาษาจีนเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศนั้นคือแรงจูงใจที่ผสมผสานระหว่างแรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอก ที่ก่อให้เกิดความสนใจในการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถของตนเองให้เป็นไปตามความต้องการในด้านต่าง ๆ ให้ได้มากยิ่งขึ้น (Walker, C. O., Greene, B. A. & Mansell, R. A., 2007) โดย Moore, K. D. (2009) ได้อธิบายถึงแรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) ว่าหมายถึงความรู้สึกกระตือรือร้นในการเรียนรู้และลงมือกระทำในสิ่งต่าง ๆ เพื่อบรรลุในเป้าหมายที่ตั้งไว้ โดยปัจจัยภายในนั้นประกอบด้วย เจตคติที่ดี ความต้องการ ความสนใจ ความตั้งใจ ความมองเห็นคุณค่าและความพึงพอใจ เหล่านี้ถือเป็นแรงผลักดันที่ทำให้ผู้เรียนลงมือกระทำเพื่อสร้างพฤติกรรมและมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมค่อนข้างถาวรเพื่อประโยชน์ของตนโดยไม่หวังรางวัลภายนอก ส่วนแรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) นั้นหมายถึง ปัจจัยภายนอกหรือแรงผลักดันภายนอกตัวบุคคลที่กระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมและการกระทำต่าง ๆ นอกเหนือจากแรงกระตุ้นภายในตัวบุคคลในการลงมือทำในสิ่งต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ เหล่านี้ได้แก่ บุคลิกภาพของผู้สอน ความคาดหวังจากบุคคลอื่น ความก้าวหน้าที่จะได้รับ ผลสัมฤทธิ์ที่น่าพอใจ รวมถึงเรื่องล่อใจอื่น ๆ เช่น รางวัล (ศิริมา ปุรินทรภิบาล, 2560) อย่างไรก็ตามแรงจูงใจภายนอกนั้นไม่คงทนถาวร ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปัจจัยอื่น ๆ นอกเหนือจากความต้องการส่วนบุคคล (ชวิตา พิศาลวัชรินทร์ และกษมา สุวรรณรักษ์, 2561; ชุติวรรณ ปราณิธรรม, 2563) ดังนั้นนอกจากแรงจูงใจจะเป็นปัจจัยหลักในการผลักดันให้เกิดพฤติกรรมในด้านต่าง ๆ แล้วยังสามารถช่วยกำหนดทิศทางและเป้าหมายปลายทางของพฤติกรรมนั้น ๆ อีกด้วย ยิ่งไปกว่านั้นด้วยเหตุที่ว่าห้องเรียนพิเศษเอกภาษาจีนในโรงเรียนพณิชยการ มีจำนวนจำกัดเพียงสามห้อง โดยรับนักเรียนได้ห้องละ 40 คน ดังนั้นการศึกษาแรงจูงใจในการเรียนภาษาจีนของนักเรียนดังกล่าวจึงมีความสำคัญในการช่วยโรงเรียนให้สามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพตรงสอดคล้องกับความต้องการของนักเรียนได้มากยิ่งขึ้น

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้นที่ว่าแรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอกนั้นเป็นปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเรียนภาษาจีน การวิจัยครั้งนี้จึงได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเรียนภาษาจีนใน “ห้องเรียนพิเศษเอกภาษาจีน” ของนักเรียนมัธยมศึกษาต้น ในโรงเรียนพณิชยการจังหวัดชลบุรี ด้วยเหตุที่ว่าตั้งแต่ปี 2562 จนถึงปัจจุบัน โรงเรียนพณิชยการ (2563) เป็นโรงเรียนแรกในพื้นที่เขตการศึกษาจังหวัดชลบุรีที่ได้รับการสนับสนุนจากความร่วมมือระหว่างประเทศจีนและประเทศไทยในการพัฒนาด้านการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย ซึ่งตอบสนองนโยบาย “ไทยแลนด์ 4.0” (Thailand 4.0) (กระทรวงศึกษาธิการ, 2561) ในการดำเนินโครงการ “ห้องเรียนพิเศษเอกภาษาจีน” โดยผลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้นอกจากจะนำไปประยุกต์ใช้

ให้เกิดประโยชน์ในการเรียนการสอนเพื่อตอบสนองแรงจูงใจทั้งภายในและภายนอกให้ตรงตามความต้องการและความพึงพอใจของผู้เรียนแล้วนั้นยังสามารถนำไปสร้างความเข้าใจในการดำเนินการและต่อยอดนโยบาย “หนึ่งแถบหนึ่งเส้นทาง” (One Belt One Road) อย่างต่อเนื่อง ในโครงการ “ห้องเรียนพิเศษเอกภาษาจีน” ของประเทศไทยให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลอย่างแท้จริง

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาระดับของแรงจูงใจในการเรียนภาษาจีนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนพณิชยการ จังหวัดชลบุรี
2. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านแรงจูงใจภายในและภายนอกที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเรียนภาษาจีนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนพณิชยการ จังหวัดชลบุรี

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลและทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติและนำเสนอรายงานในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

การวิจัยครั้งนี้ใช้ประชากรทั้งหมดเป็นกลุ่มตัวอย่าง Total Population Sampling (Leard Dissertation, 2023) นั่นคือ นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 3 ของห้องเรียนพิเศษเอกภาษาจีน ปีการศึกษา 2565 จำนวน 120 ราย ในโรงเรียนพณิชยการ จังหวัดชลบุรี

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ใช้แบบสอบถามที่สร้างขึ้นโดยการศึกษาจากแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เครื่องมือแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยมีลักษณะการสอบถามเป็นแบบตรวจรายการ (Check-List) มีคำถาม 4 ข้อในด้าน อายุ เพศ ระดับการศึกษา และระยะเวลาเรียนภาษาจีน ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องแรงจูงใจในการเรียนภาษาจีน มีลักษณะแบบสอบถามเป็น Rating Scale ประกอบด้วย 7 ด้าน จำนวน 24 ข้อ ได้แก่ 1) ด้านความต้องการในการเรียนภาษาจีน 2) ด้านเจตคติต่อการเรียนภาษาจีน 3) ด้านความสนใจพิเศษในการเรียนภาษาจีน 4) ด้านผู้อื่นนอกเหนือจากตัวผู้เรียนภาษาจีน 5) ด้านความก้าวหน้าที่จะได้รับจากการเรียนภาษาจีน 6) ด้านความประทับใจอันเกิดจากบุคลิกภาพของทั้งผู้สอนและผู้เรียนภาษาจีน และ 7) ด้านเครื่องล่อใจสู่ความสำเร็จต่อการเรียนภาษาจีน ซึ่งแบบสอบถามตอนที่ 2 ใช้มาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับตามแบบลิเคิร์ต (Likert's Scale) โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนใช้เกณฑ์ในการแปลค่าของคะแนน

ค่าเฉลี่ยตามแนวทางของ Best, J. W. (1986) จากนั้นนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 คน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) นำไปปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ และนำไปทดลองใช้ (Try-out) กับกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ที่ได้รับการเรียนภาษาจีนในโครงการเรียนภาษาจีนขั้นปกติ ในโรงเรียนพณิชยการ ที่มีใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 ชุด เพื่อทดสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม (Reliability) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของ Cronbach's Alpha Coefficient ได้ค่าความเชื่อถือของแบบสอบถาม $\alpha = 0.871$

การเก็บรวบรวมข้อมูลแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มคือ ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างได้ครบถ้วนสมบูรณ์ 120 ชุด และนำมาลงรหัสข้อมูลเพื่อทำการวิเคราะห์ประมวลผล และข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) เป็นการหาข้อมูลด้วยการค้นคว้าจากเอกสารและบทความที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ได้ข้อมูลพื้นฐานที่ใช้เป็นแนวทางในการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลและอธิบายโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) ซึ่งประกอบด้วย จำนวน (Quantity) ความถี่ (Frequencies) และหาค่าร้อยละ (Percentage) ค่ามิว (Mu) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และการหาค่าถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) ซึ่งประกอบด้วย จำนวน (Quantity) ความถี่ (Frequencies) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่ามิว (Mu) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ประกอบด้วย ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้สถิติจำนวน (Quantity) ความถี่ (Frequencies) และหาค่าร้อยละ (Percentage) ส่วนที่ 2 ระดับของแรงจูงใจในการเรียนภาษาจีนตามความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ใช้สถิติค่ามิว (Mu) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Correlation Coefficient) เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นและตัวแปรตาม

3. การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยด้านแรงจูงใจภายในและภายนอกที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเรียนภาษาจีนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนพณิชยการ จังหวัดชลบุรี

สรุปผลการวิจัย

คุณสมบัติของกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย 1) เพศ ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 80.83 และเพศชายจำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 19.17 2) อายุ ส่วนใหญ่เป็นอายุ 14-15 ปี จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 70.83 รองลงมา คือ อายุ 12-13 ปี จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่น้อยที่สุดคืออายุ 15 ปีขึ้นไป จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 4.17 และ 3) ระดับการศึกษา ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 อยู่ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 และอยู่ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33

1. ระดับของแรงจูงใจในการเรียนภาษาจีนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนหนังสือพิมพ์ จังหวัดชลบุรี พบว่า แรงจูงใจในการเรียนภาษาจีน จำแนกออกเป็น ด้านความต้องการ ด้านเจตคติต่อการเรียนภาษาจีน ด้านความสนใจพิเศษ ด้านผู้อื่นนอกเหนือจากผู้เรียน ด้านความก้าวหน้าที่จะได้รับจากการเรียน ด้านความประทับใจอันเกิดจากบุคลิกภาพของทั้งผู้สอนและผู้เรียน และด้านเครื่องล่อใจสู่ความสำเร็จต่อการเรียนภาษาจีน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu=3.89$, $\sigma=0.62$) โดยสามารถสรุปผลการศึกษาดังนี้เป็นรายด้านดังนี้

1.1 ด้านความต้องการในการเรียนภาษาจีน พบว่าโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu=4.26$, $\sigma=0.73$) เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนอยากเรียนภาษาจีนเก่งอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu=4.53$, $\sigma=0.76$) รองลงมาคือ นักเรียนอยากเป็นนักเรียนในห้องเรียนพิเศษเอกภาษาจีนอยู่ในระดับมาก ($\mu=4.28$, $\sigma=0.81$) นักเรียนอยากที่จะเรียนภาษาจีนกับครูเจ้าของภาษา อยู่ในระดับมาก ($\mu=4.27$, $\sigma=0.86$) และอยากเรียนภาษาจีนของตนเองไม่มีใครชวน อยู่ในระดับมาก ($\mu=3.96$, $\sigma=0.98$)

1.2 ด้านเจตคติต่อการเรียนภาษาจีน พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu=4.49$, $\sigma=0.68$) เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนภูมิใจที่ได้เรียนภาษาจีนกับทีมครูชาวจีนและชาวไทยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu=4.55$, $\sigma=0.79$) รองลงมาคือ นักเรียนพอใจในทีมครูภาษาจีนของพวกเขาอยู่ในระดับมาก ($\mu=4.47$, $\sigma=0.72$) และทีมครูภาษาจีนของพวกเขาสอนดีกันทุกคนอยู่ในระดับมาก ($\mu=4.45$, $\sigma=0.68$)

1.3 ด้านความสนใจพิเศษในการเรียนภาษาจีน พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu=3.74$, $\sigma=0.84$) เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนชอบภาษาจีนที่ตัวภาษาอยู่ในระดับมาก ($\mu=3.98$, $\sigma=0.93$) รองลงมาคือ นักเรียนหลงใหลในประวัติศาสตร์/สังคม/และวัฒนธรรมของประเทศจีนอยู่ในระดับมาก ($\mu=3.83$, $\sigma=0.96$) นักเรียนชอบภาพยนตร์/ซีรีส์/และเพลงจีนอยู่ใน

ระดับมาก ($\mu = 3.67$, $\sigma = 0.78$) และนักเรียนปลื้มตาราและนักร้องจีน อยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.46$, $\sigma = 0.85$)

1.4 ด้านผู้อื่นนอกเหนือจากตัวผู้เรียนภาษาจีน พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.28$, $\sigma = 0.78$) เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อครอบครัวที่คอยสนับสนุนให้เรียนภาษาจีน อยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.40$, $\sigma = 0.92$) รองลงมาคือ นักเรียนมีครูที่คอยชี้แนะให้เรียนภาษาจีน อยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.69$, $\sigma = 0.93$) การเรียนภาษาจีนตามเพื่อนอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 2.59$, $\sigma = 1.27$) และนักเรียนเห็นคนในครอบครัวพูดจีนได้เลยอยากพูดได้บ้างอยู่ในระดับน้อย ($\mu = 2.43$, $\sigma = 1.28$)

1.5 ด้านความก้าวหน้าที่จะได้รับจากการเรียนภาษาจีน พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.74$, $\sigma = 1.02$) เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า ต้องสอบ HSK (ระดับ 3) ให้ผ่านเพื่อจะได้เรียนภาษาจีนในระดับสูงขึ้น อยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.07$, $\sigma = 1.17$) รองลงมาคือ ในอนาคตนักเรียนอยากไปเรียนต่อที่ประเทศจีน อยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.61$, $\sigma = 1.21$) และในอนาคตนักเรียนอยากทำงานที่ต้องใช้ภาษาจีน อยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.55$, $\sigma = 1.21$)

1.6 ด้านความประทับใจอันเกิดจากบุคลิกภาพของทั้งผู้สอนและผู้เรียนภาษาจีน พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.26$, $\sigma = 0.80$) เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า มีครูสอนภาษาจีนเก่งและน่าเชื่อถือกันทุกคนอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.47$, $\sigma = 0.83$) รองลงมา ฉันทักภาษาจีนได้เพราะครูอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.25$, $\sigma = 0.84$) ต่อมาคือ ฉันทักภาษาจีนเพราะได้เรียนในห้องเรียนพิเศษเอกภาษาจีน อยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.04$, $\sigma = 1.03$)

1.7 ด้านเครื่องล่อใจสู่ความสำเร็จต่อการเรียนภาษาจีน พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.60$, $\sigma = 0.83$) เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนชอบโครงการ “ห้องเรียนพิเศษเอกภาษาจีน” ของโรงเรียนอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.40$, $\sigma = 0.83$) รองลงมา ฉันทักภาษาจีนเพื่อเรียนต่อด้านภาษาจีนอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.34$, $\sigma = 1.17$) ต่อมาคือ ฉันทักภาษาจีนเพื่อเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ หรือการแข่งขันชิงรางวัลที่เกี่ยวกับภาษาจีนอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.03$, $\sigma = 1.16$)

2. ปัจจัยด้านแรงจูงใจภายในและภายนอกที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเรียนภาษาจีนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนพณิชยการ จังหวัดชลบุรี ได้แก่

2.1 ปัจจัยด้านแรงจูงใจภายในที่ต่างกัน มีผลต่อแรงจูงใจในการเรียนภาษาจีนตามความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนพณิชยการ จังหวัดชลบุรี แตกต่างกันได้ สามารถสรุปได้ว่า ปัจจัยด้านแรงจูงใจภายในที่ต่างกัน มีผลต่อแรงจูงใจในการเรียนภาษาจีนตาม

ความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนพณิชยการ แตกต่างกัน ด้านความต้องการ ด้านเจตคติต่อการเรียนภาษาจีน และด้านความสนใจพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression) เพื่อศึกษาปัจจัยด้านแรงจูงใจภายใน กับแรงจูงใจในการเรียนภาษาจีนตามความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนพณิชยการ จังหวัดชลบุรี

(n=120)

แรงจูงใจภายในที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเรียนภาษาจีน	B	SE	t	Sig.
ค่าคงที่ (Constant)	.221	.146	1.511	.134
ด้านความต้องการ (X1)	.371	.042	8.826	.000***
ด้านเจตคติต่อการเรียนภาษาจีน (X2)	.197	.041	4.842	.000***
ด้านความสนใจพิเศษ (X3)	.323	.031	10.257	.000***

R square = .870 F = 259.054 Sig = .000***

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ดังนั้น จึงสามารถสรุปได้ว่า ปัจจัยด้านแรงจูงใจภายในที่ต่างกัน มีผลต่อแรงจูงใจในการเรียนภาษาจีนตามความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนพณิชยการ จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน ได้ร้อยละ 87.00 (R square = .870) และสามารถเขียนสมการถดถอยได้ดังนี้

$$Y_{\text{แรงจูงใจในการเรียนภาษาจีน}} = .221 + .371(X1) + .197(X2) + .323(X3)$$

2.2 ปัจจัยด้านแรงจูงใจภายนอก ที่ต่างกัน มีผลต่อแรงจูงใจในการเรียนภาษาจีนตามความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนพณิชยการ จังหวัดชลบุรี แตกต่างกันสามารถสรุปได้ว่า ปัจจัยด้านแรงจูงใจภายนอกที่ต่างกัน มีผลต่อแรงจูงใจในการเรียนภาษาจีนตามความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนพณิชยการ แตกต่างกัน ด้านผู้อื่นด้านความก้าวหน้าที่จะได้รับจากการเรียน ด้านความประทับใจอันเกิดจากบุคลิกภาพของทั้งผู้สอนและผู้เรียน และด้านเครื่องล่อใจสู่ความสำเร็จต่อการเรียนภาษาจีน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression) เพื่อศึกษาปัจจัยด้านแรงจูงใจภายนอก กับ แรงจูงใจในการเรียนภาษาจีนตามความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนพนัสพิทยาคาร จังหวัดชลบุรี

(n=120)

แรงจูงใจภายนอกที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเรียนภาษาจีน	B	SE	t	Sig.
ค่าคงที่ (constant)	.607	.099	6.119	.000***
ด้านผู้อื่นนอกเหนือจากผู้เรียน (X4)	.209	.024	8.733	.000***
ด้านความก้าวหน้าที่จะได้รับการเรียน (X5)	.203	.025	8.086	.000***
ด้านบุคลิกภาพ (X6)	.250	.028	9.007	.000***
ด้านเครื่องล่อใจสู่ความสำเร็จต่อการเรียนภาษาจีน (X7)	.215	.030	7.005	.000***

R square = .919 F = 324.288 Sig = .000***

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ดังนั้น จึงสามารถสรุปได้ว่า ปัจจัยด้านแรงจูงใจภายนอกที่ต่างกัน มีผลต่อแรงจูงใจในการเรียนภาษาจีนตามความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนพนัสพิทยาคาร จังหวัดชลบุรี แตกต่างกันได้ร้อยละ 91.90 (R square = .919) และสามารถเขียนสมการถดถอยได้ดังนี้

$$Y \text{ แรงจูงใจในการเรียนภาษาจีน} = .607 + .209(X_4) + .203(X_5) + .250(X_6) + .215(X_7)$$

อภิปรายผลการวิจัย

แรงจูงใจในการเรียนภาษาจีนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนพนัสพิทยาคาร จังหวัดชลบุรี พบว่า ภาพรวมของแรงจูงใจในการเรียนภาษาจีน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ปัจจัยด้านแรงจูงใจภายในและภายนอกมีผลต่อแรงจูงใจในการเรียนภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนพนัสพิทยาคาร จังหวัดชลบุรี สามารถการอภิปรายผลการศึกษาคำแนกเป็นรายด้านดังนี้

1. ด้านความต้องการในการเรียนภาษาจีน พบว่า นักเรียนมีความต้องการที่อยากจะเรียนภาษาจีนให้เก่งและอยากเป็นนักเรียนในห้องเรียนพิเศษเอกภาษาจีน โดยที่การได้เรียนภาษาจีนกับครูเจ้าของภาษาเป็นความต้องการสูงสุดของนักเรียน เพราะครูเป็นเจ้าของภาษาและตัวแทนวัฒนธรรมของชาวจีนโดยตรง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของชวิตา พิศาลวัชรินทร์ และกษมา สุวรรณรักษ์ (2561) ที่ว่าแรงจูงใจในการเรียนภาษาต่างประเทศสำหรับผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษา

ต้นนั้นมีความต้องการที่จะเรียนภาษานั้น ๆ ให้เก่งโดยต้องการเรียนกับครูเจ้าของภาษาซึ่งนอกจาก
เพื่อจะได้ฝึกทักษะในการใช้ภาษาอย่างจริงจังแล้วนั้นยังต้องการจะได้รับความรู้และประสบการณ์
จากครูเจ้าของภาษาโดยตรงอีกด้วย

2. ด้านเจตคติต่อการเรียนภาษาจีน พบว่า นักเรียนภูมิใจมากที่สุดที่ได้เรียน
ภาษาจีนกับทีมครูทั้งชาวจีนและชาวไทยที่สอนดีกันทุกคน ทั้งนี้นอกจากจะสะท้อนถึงเจตคติที่สูงสุด
ในเรื่องของความภูมิใจที่มีต่อทั้งครูไทยและครูเจ้าของภาษาแล้วนั้นยังถือเป็นแรงผลักดันและแรง
กระตุ้นให้นักเรียนยิ่งเกิดแรงจูงใจในเชิงบวกต่อการเรียนภาษาจีน โดยเฉพาะเมื่อได้เรียนกับครูที่
ตนเองพอใจ ซึ่งสอดคล้องกับผลวิจัยของเต๋อนเจี๋ย เซียนชานาง และราชนก คงกล้า (2562) ที่ว่าเจต
คติดีต่อการเรียนภาษาเกิดจากความรู้สึกศรัทธาและยอมรับในตัวครูผู้สอนว่านอกจากจะครูจะเป็น
บุคคลที่น่าเคารพนับถือครูยังมีความสามารถถ่ายทอดความรู้ได้เป็นอย่างดีส่งผลให้นักเรียนมีเจตคติ
ในเชิงบวกต่อทั้งครูและวิชาที่เรียน

3. ด้านความสนใจพิเศษในการเรียนภาษาจีน พบว่า นักเรียนมีความสนใจในเพลง
จีน ภาพยนตร์จีน ดาราจีนประวัติศาสตร์จีน วัฒนธรรมจีน โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ตัวภาษา ทั้งนี้ความ
สนใจพิเศษเหล่านี้ทำให้นักเรียนยิ่งสนใจและอยากจะเรียนภาษาจีนมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก
ปัจจัยทางด้านความสนใจพิเศษทางด้านภาษาและวัฒนธรรมซึ่งถือว่าเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อ
แรงจูงใจในการเรียนในภาษานั้น ๆ (สุกัลยา แฉล้ม และอัญชลี โด่พิงพงศ์, 2562; Luo, H. L. &
Limpapath, P., 2016)

4. ด้านผู้อื่นนอกเหนือจากตัวผู้เรียนภาษาจีน พบว่า นักเรียนได้รับอิทธิพลจาก
การสนับสนุนจากครอบครัวและมีครูแนะนำให้เรียนภาษาจีน สอดคล้องกับงานวิจัยของ Imsa-ard,
P. (2020) ที่ศึกษาการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ พบว่าผู้ปกครองเป็นปัจจัยสำคัญที่มี
ผลต่อการเรียนภาษาโดยนักเรียนส่วนใหญ่ถึง 94.40% เชื่อว่าการเรียนภาษาอังกฤษเป็นเรื่องที่
สำคัญซึ่งไม่ต่างกับแรงจูงใจในการเรียนภาษาจีนที่ส่วนใหญ่ผู้เรียนได้แรงจูงใจจากผู้ปกครองโดย
ผู้ปกครองมีบทบาทในการปลูกฝังให้ผู้เรียนขยันและหมั่นหาความรู้ทั้งจากในชั้นเรียนและนอกชั้น
เรียนด้วยตนเองจากหลากหลายวิธีการและแหล่งข้อมูล (ชวีศา พิศาลวิชรินทร์ และกษมา สุวรรณ
รักษ์, 2561; แพรวา รัตนทยา, 2564)

5. ด้านความก้าวหน้าที่จะได้รับจากการเรียนภาษาจีน พบว่า นักเรียนมีเป้าหมาย
ที่จะสอบผ่าน HSK (ระดับ 3) ซึ่งเป็นการวัดความสามารถทางภาษาจีน ทั้งนี้เพื่อจะได้เรียนภาษาจีน
ในระดับสูงขึ้น และไปเรียนต่อที่ประเทศจีนหรือทำงานที่ต้องใช้ภาษาจีนในอนาคต ทั้งนี้อาจ
เนื่องมาจากความต้องการเรียนภาษาต่างประเทศเพื่อให้ได้งานที่ดีในอนาคตและเพื่อใช้ชีวิตและ

เรียนต่อในต่างประเทศเป็นแรงจูงใจที่ยิ่งใหญ่ (Addisu, S. G., 2020) ซึ่งยังสอดคล้องกับมิซิมะ คุมิ โกะ และมาซากิ โคจิ (2565) ที่พบว่า นักศึกษาที่เรียนภาษาญี่ปุ่นมีแรงจูงใจเกี่ยวกับอยากไปศึกษาต่อญี่ปุ่นและไปทำงานที่ญี่ปุ่นมากที่สุด

6. ด้านความประทับใจอันเกิดจากบุคลิกภาพของทั้งผู้สอนและผู้เรียนภาษาจีน พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นว่าตนเองเก่งภาษาจีนได้นั้นเพราะได้เรียนใน “ห้องเรียนพิเศษเอกภาษาจีน” กับครูผู้สอนที่เก่งและน่าเชื่อถืออันนั้นมีผลต่อแรงจูงใจในการเรียนภาษาที่สองของผู้เรียน ทั้งนี้รวมถึงบุคลิกลักษณะท่าทางและนิสัยของครูผู้สอนด้วย โดยหากครูผู้สอนมีบุคลิกภาพดี ถูกใจผู้เรียน ผู้เรียนก็ยังมีแรงใจจูงใจในการเรียนภาษาเพิ่มขึ้น (ชวลีวรรณ ปราณิธรรม, 2563)

7. ด้านเครื่องล่อใจสู่ความสำเร็จต่อการเรียนภาษาจีน พบว่า นักเรียนมีแรงจูงใจในการเรียนภาษาจีนจากปัจจัย “ห้องเรียนพิเศษเอกภาษาจีน” อยู่ในระดับสูงสุดนอกเหนือจากปัจจัยเครื่องล่อใจอื่น ๆ นั้นแสดงให้เห็นว่า นักเรียนพอใจโครงการ “ห้องเรียนพิเศษเอกภาษาจีน” ของโรงเรียนเป็นอย่างมาก สะท้อนให้เห็นถึงแนวทางการพัฒนาเยาวชนชาวไทยให้มีความรู้ด้านภาษาจีนที่โรงเรียนสามารถตอบสนองนโยบายกรอบความร่วมมือว่าด้วยการส่งเสริมความร่วมมือด้านการเรียนการสอนภาษาจีนระหว่างกระทรวงการอุดมศึกษาวิทยาศาสตร์วิจัยและนวัตกรรมกับกระทรวงศึกษาธิการแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน เพื่อยกระดับคุณภาพการเรียนการสอนภาษาจีนได้ตรงตามจิตความรู้สึกรักและความต้องการในการเรียนภาษาจีนเป็นภาษาต่างประเทศของนักเรียน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2565)

องค์ความรู้ใหม่

จากการวิเคราะห์ปัจจัยด้านแรงจูงใจที่เกี่ยวกับครูเจ้าของภาษาและโครงการ “ห้องเรียนพิเศษเอกภาษาจีน” นั้นมีความคิดเห็นในระดับมากถึงมากที่สุด สะท้อนให้เห็นถึงโครงการ “ห้องเรียนพิเศษเอกภาษาจีน” และครูผู้สอนในโครงการตอบสนองความต้องการผู้เรียนในระดับสูงถึงสูงสุดเช่นกัน โดยโครงการนี้ภายใต้ข้อริเริ่ม “หนึ่งแถบหนึ่งเส้นทาง” ที่ได้รับความสนับสนุนนโยบายจากทั้งประเทศไทยและประเทศจีนนั้นสามารถพัฒนาทักษะและความสามารถในการใช้ภาษาจีนได้จริง ดังนั้นนักเรียนจึงมีความสุขและมีแรงจูงใจในเชิงบวกในการเรียนภาษาจีนมากขึ้นตามไปด้วย รวมไปถึงที่โรงเรียนพนัสพิทยาคารได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลจีนในการส่งครูอาสาสมัครชาวจีนเข้ามาสอนภาษาจีนใน “ห้องเรียนพิเศษเอกภาษาจีน” ในทุก ๆ ปีให้กับนักเรียน ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้และเข้าใจภาษาและวัฒนธรรมจีนอย่างเป็นระบบในทุก ๆ ด้าน

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเรียนภาษาจีนของนักเรียนมัธยมศึกษาโรงเรียนพนัสพิทยาคาร จังหวัดชลบุรีนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ตลอดจนข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. โรงเรียนในลักษณะเดียวกัน ระดับเดียวกันกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนพนัสพิทยาคาร จังหวัดชลบุรี ควรพัฒนาโครงการห้องเรียนพิเศษเอกภาษาจีน เพื่อสนองแรงจูงใจและความต้องการของนักเรียนเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการเรียนภาษาจีนให้มีความสุขและมีประสิทธิภาพในเวลาเดียวกัน พร้อมทั้งสามารถพัฒนาตนเองสู่การเรียนรู้ การทำงานที่ใช้ภาษาจีนได้ในชีวิตจริง

2. โรงเรียนที่เปิดหลักสูตรภาษาจีนควรให้ความสำคัญกับครูเจ้าของภาษา เพื่อสร้างบรรยากาศการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ภาษาจีนในทุก ๆ ด้านกับทั้งครูไทยที่สอนภาษาจีนและนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลแก่นักเรียนอย่างแท้จริง เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ โรงเรียนยังควรกำหนดคุณลักษณะของครูสอนภาษาจีน ซึ่งครูที่สอนภาษาจีนควรมีบุคลิกภาพที่ดี น่าเชื่อถือ เพื่อช่วยให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจการเรียนรู้ภาษาจีนและสร้างความมั่นใจในการเรียนรู้

3. ครูผู้สอนภาษาจีนควรเข้าใจความรู้พื้นฐานด้านประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของประเทศจีนโดยเฉพะความรู้ในด้านตัวภาษาจีน โดยนำเพลงจีนหรือภาพยนตร์จีนมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้นักเรียนเกิดความสนใจกับวิธีการสอน และเรียนภาษาจีนมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. โรงเรียนที่มีโครงการห้องเรียนพิเศษเอกภาษาจีนควรนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ไปบริหารจัดการการเรียนการสอนภาษาจีน โดยคำนึงถึงปัจจัยด้านแรงจูงใจทั้งภายในและภายนอกที่มีผลต่อการเรียนภาษาจีนของนักเรียน โดยสามารถใช้ปัจจัยด้านแรงจูงใจภายนอกผลักดันให้เป็นไปตามเป้าหมายสู่ความสำเร็จพร้อมทั้งกระตุ้นแรงจูงใจให้มากยิ่งขึ้นตามกันไป

2. ผลการศึกษาในครั้งนี้สามารถนำไปใช้กับโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีลักษณะใกล้เคียงกันได้ โดยไม่เฉพาะเจาะจงเพียงแค่ภาษาจีนเท่านั้น เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน ตลอดจนโรงเรียนสามารถประโยชน์ในการนำไปต่อยอดในอนาคต

3. ครูที่สอนภาษาจีนในประเทศไทยควรนำผลการวิจัยในครั้งนี้ไปใช้เป็นวิธีการที่ปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาจีนให้ตรงกับความต้องการของนักเรียน โดยเลือกหรือจัดทำเนื้อหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นสนุกสนานพอใจและภูมิใจในการเรียนภาษาจีน

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงการต่างประเทศ. (2565). *ถ้อยแถลงร่วมระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐประชาชนจีน ว่าด้วยการดำเนินการเพื่อมุ่งสู่การเป็นประชาคมที่มีอนาคตร่วมกันไทย-จีน เพื่อนำไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืนยิ่งขึ้น*. เข้าถึงได้จาก <http://www.mfa.go.th/th/content/thchnjointstatement19112565?Cate=5d5bcb4e15e39c306000683b>
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2561). *ห้องเรียนภาษาจีน*. เข้าถึงได้จาก <https://www.moe.go.th/ห้องเรียนภาษาจีน-3/>
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2565). *มติ ครม. เห็นชอบกรอบความร่วมมือด้านการเรียนการสอนภาษาจีน*. เข้าถึงได้จาก <https://www.moe.go.th/มติ-ครม-เห็นชอบสอนภาษาจีน/>
- จิรนนท์ สิริจำลองวงศ์. (2562). *ยุทธศาสตร์หนึ่งแถบหนึ่งเส้นทาง ที่ส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์ระหว่างประเทศจีนและไทยด้านเศรษฐกิจ*. (สารนิพนธ์อักษรศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเอเชียศึกษา). คณะอักษรศาสตร์ : มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ฉิน ชงหลิง และเพ็ญพิสุทธิ์ สีกาแก้ว. (2565). *ยุทธศาสตร์ BRI กับนโยบายการพัฒนาบุคลากรผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทยในประเทศจีน*. เข้าถึงได้จาก <https://www.dpu.ac.th/dpurdi/analysis/32>
- ชวิตา พิศาลวัชรินทร์ และกษมา สุวรรณรักษ์. (2561). *การศึกษาแรงจูงใจของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในการเรียนภาษาอังกฤษที่โรงเรียนกวดวิชา*. *วารสารสุทธิปริทัศน์*, 34(110), 90-102.
- ชุลีวรรณ ปราณิธรรม. (2563). *แรงจูงใจในการเรียนภาษาเยอรมันของนักศึกษาวิทยาลัยนานาชาติการท่องเที่ยว*. (รายงานการวิจัย). สุราษฎร์ธานี : มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.
- เดือนใจ เขียนชานาจ และอุราชนก คงกล้า. (2562). *ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 8*. *Mahamakut Graduate School Journal*, 17(1), 223-235.

- บัลลังก์ โรหิตเสถียร. (2565). *มติ ครม.เห็นชอบกรอบความร่วมมือด้านการเรียนการสอนภาษาจีน*. เข้าถึงได้จาก <https://moe360.blog/2022/04/12/cabinet-resolution-chinese-lang/>
- แพรวา รัตนทยา. (2564). แรงจูงใจและกลวิธีการเรียนภาษาจีนของนักศึกษามหาวิทยาลัยแม่โจ้. *วารสารการจัดการและพัฒนาท้องถิ่น*, 1(1), 1-9.
- มิชิมา คุมิโกะ และมาซากิ โคจิ. (2565). การศึกษาแรงจูงใจและความวิตกกังวลที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ด้านภาษาของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่น : กรณีศึกษานักศึกษาหลักสูตรภาษาญี่ปุ่นและการสื่อสารมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี. *Journal of Roi Kaensarn Academi*, 8(3), 296-311.
- โรงเรียนพนัสพิทยาคาร. (2563). *ประกาศโรงเรียนพนัสพิทยาคาร จังหวัดชลบุรี เรื่อง การรับสมัครนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ประเภทห้องเรียนพิเศษของโรงเรียนพนัสพิทยาคาร ปีการศึกษา 2563*. เข้าถึงได้จาก <https://drive.google.com/file/d/1AUHdgKq4kv3geyu6GEIrrSeLtGd/view>
- ศิริมา ปุรินทรภิบาล. (2560). แรงจูงใจในการเรียนภาษาฝรั่งเศสของนักเรียน แผนการเรียนภาษาฝรั่งเศสในโรงเรียนมัธยมศึกษาใน 14 จังหวัดภาคใต้. *วารสารวิชาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 25(48), 214-226.
- สถาบันขงจื่อเส้นทางสายไหมทางทะเล. (2019). “สถาบันขงจื่อเส้นทางสายไหมทางทะเล” จัดอบรม “ภาษาจีน+เทคนิค” บ่อนบุคลากรให้ไทยต่อเนื่อง. เข้าถึงได้จาก <https://thai.cri.cn/20190703/28d9fd07-b0f0-71d0-9a6c-19f4c9c69754.html>
- สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ. (2561). *ความริเริ่ม แลกเปลี่ยนธุรกิจและเส้นทางสายไหมยุคใหม่ : สู่การพัฒนาาร่วมกัน*. กรุงเทพฯ : ศูนย์ประชุมบางกอกคอนเวนชันเซ็นเตอร์ เซ็นทรัลเวิลด์.
- สุกัลยา แฉล้ม และอัญชลี โตพึงพงศ์. (2562). แรงจูงใจในการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่นที่เรียนภาษาเยอรมัน. *วารสารภาษาศาสตร์และวัฒนธรรม*, 8(1), 80-92.
- เสาวลักษณ์ สุขสังข์ และคณิศร ณะวิทย์. (2563). *ภาษาจีนกับการรองรับฐานการผลิตจากบริษัทนักลงทุนของจีนภายใต้นโยบาย“หนึ่งแถบหนึ่งเส้นทาง”*. เข้าถึงได้จาก http://www.thai-explore.net/search_detail/result/10419

- แอนนี คำสร้อย. (2565). การ “ก้าวออกไป” ของอาชีวศึกษาจีนกับรูปแบบความร่วมมือในการพัฒนากำลังคนในต่างประเทศ กรณีศึกษาศูนย์ปฏิบัติการเทคโนโลยี และนวัตกรรม ลูปิ่น. *วารสารศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต*, 18(2), 9-26.
- Addisu, S. G. (2020). Factors affecting the attitudes of students towards learning English as a foreign language. *Cogent Education*, 7(1), 1-37.
- Best, J. W. (1986). *Research in Education*. (5th ed.). New Jersey : Prentice Hall, Inc.
- Imsa-ard, P. (2020). Motivation and attitudes towards English language learning in Thailand: a large-scale survey of secondary school students. *Reflections*, 27(2), 140-158.
- Leard Dissertation. (2023). *Total population sampling*. Retrieved from <https://dissertation.laerd.com/total-population-sampling.php>
- Luo, H. L. & Limpapath, P. (2016). Attitudes towards Chinese language learning: a case of Thai senior high school students at a private school in Bangkok. *Bu Academic Review*, 15(2), 103-112.
- Moore, K. D. (2009). *Effective instructional strategies: from theory to practice*. United States of America : Sage Publications.
- Walker, C. O., Greene, B. A. & Mansell, R. A. (2007). Identification with academics, intrinsic/extrinsic motivation, and self-efficacy as predictors of cognitive engagement. *Learning and Individual Differences*, 16, 1-12.